

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Demokráciánk.

Pécs, 1901. május 3.

A mai papiros-korszakban már addig jutottunk, hogy mindennek csak a látszatát kell megőrizni, a lényeg, a való az mellékes. A fő az, hogy a közvélemény, amely csapodárabb a legkacérabb asszony-nál is, meg legyen elégedve; mert hát az elvek nyílt harca helyébe az érdekek alattomos küzdelme lépett. Ezért látjuk unos-untalan a felkapott divatos frázisokkal való dobálózást, a melyek közül így választások közeledtével leginkább a demokrácia az, amit fitogtatni szokás.

Demokratikus elvek, demokratikus intézmények! No hiszen hangzatosnak elég hangzatos jelszavak! Mert hát a társadalmi kiváltságok kora lejárt, egyenlők vagyunk mindannyian, egyenlő jogok birtokában és egyenlő kötelességek terhe alatt. Így szokták magyarázni legalább a szerepelni vágyók annak a népnek, a melytől mandátumot várnak a szerepelhetésre.

A valóságban azonban ez mind más-kép van. Pedig hát ezeknek a felkapott szövegeknek az effektuálása a közéletben mennyi mindent megváltoztatna, ha az ige minden vonalon testté válhatnék. Milyen szépen elsimulnának azok a folytonos izgalmat provokáló ellentétek; milyen szép és igazán megnyugtató lenne az érintke-

zés a társadalmi téren, ha egyszer már valóban kilépnénk az elzárkózás, a válaszfalak rideg korlátai közül; mily könnyen menne különösen olyan városban, a melynek tulajdonképpen nincs is arisztokráciája.

Igen ám, csak hogy nálunk még mindig az irott malasztok rendszere járja. Szeretünk brillirozni az elméletekkel mindnyájan, de a megvalósítást szívesen átengedjük azoknak, a kikre nézve az semmi különös lemondással nem jár.

Egy-egy rövidke időre a demokratikus elvek érvényesülni látszanak, mikor a nép szava lesz uralkodóvá, ilyenkor parolázunk az előbb észre sem vett tisztelt választó polgártársakkal, mert ilyenkor a demokrácia egyéni célok eszközévé válik s azért a bohózat összes ismertető jeleivel belemegyünk a demokratikus elvek érvényesítésébe.

Nagy elvek, nagy jelszavak azonban nem arra valók, hogy azokat korteszelmekben, a kasztszellemet néhány órára elaltató dörzsölődés mellett travesztáljuk, hanem arra, hogy áthatva gondolataink, érzelmeink világát, vérünkbe menjenek át és egész lényünket gyökeresen átalakítsák. Ahhoz pedig, hogy még a gyakorlatba át nem ment eszméket magunkba szívassuk; hogy egész lényünket lényeges átalakuláson vihezzük keresztül, elsősorban kell, hogy

szakítani tudjunk a tradíciókkal. Ez pedig nem könnyű dolog ám! Mert ezt csak mondani könnyű, az életben azonban bizonyos erkölcsi és érzelmi áldozatokkal jár.

Tekintsünk csak körül az életben. Azokat a köröket, a hol még csaknem teljes erővel fennállanak a tradíciók, hagyjuk figyelmen kívül, maradjunk csak az ugynevezett középosztálynál, mely a demokratikus elvek átmeneti talaját képezi. Vajjon nem tapasztalunk-e itt is bizonyos ragaszkodást a tradícióhoz; nem halljuk-e itt is folyton hangoztatni az előkelőséget? Vagy nézzük csak: sikerül-e egész simán még a középosztály köreiből is oly házas-ság, mely nem régi tradíciók szerint kötött? Nem fogjuk-e itt is ugyanazt az előkelő félrehuzódást tapasztalni egy oly nővel szemben, akit alacsonyabbnak tartott társadalmi osztályból emelt magához a férfi?

Aztán mit tapasztalunk azokban a különböző egyesületekben, melyek a modern egylet-sport révén gombamódra szaporodnak? Némelyikének határozottan bevallott célja a társadalmi válaszfalak lerombolása; tulajdonképpen pedig szeparatistikus tendenciákat szolgálnak, mikor az együvé tartozókat iparkodnak csoportosítani, hogy az egyik egyesület fölvehesse a versenyt a másikkal.

Megengedjük, hogy mikor az egylet

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mese a menyecskéknek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Nagy József.

Kiránduláson voltunk, amolyan jó ismerős kompánia. Mindenik nőnek volt férje, s viszont a társaság valamennyi tagjának volt felesége. Megenni való szép asszony valamennyi. Fiatalok, kedvesek, csinosak, vigak, pajkosak, tűzesek . . .

De nem folytatom így tovább.

Leheveredtünk a buja zöld fű közé. A menyecskék karajt képezték, melynek köze félre engem szorítottak és arra kértek, hogy meséljek.

Eleinte szabadkozottam, de később, mikor minden asszonyka egy csókot ígért, ha szépet és nekik valót mesélek, — meséltem.

„Z. környékén egy romantikus fekvésű kis birtokot óhajtott megvásárolni Iván, a csinos, fiatal festő, hogy esküvő után abba vigye ifju feleségét.

Hogy vehetné meg a birtokot lehető legrövidebb idő alatt s olyan előnyösen, a mint kívánja, mikor még a tulajdonosát sem ismeri, — azon gondolkodott; azonkívül százféle terv zsongott agyában.

Szinezte a kastélyt, épügy jövőjét; zürzavaros képzelődéssel, s nem is ügyelt a járó

kelőkre, így történt meg vele, hogy összeütöközött egy gömbölyű alakú, vastag lábu, uriasan öltözött emberrel.

— Bocsánat! — szölt Iván, — de a kövér ur ügyet sem vetett rá, cammogott tovább.

Iván utána nézett. Feltűnt neki az alakja. Hol látta ő már ezt a bozontos hajú, hájas fejet, ezt a potrohos alakot? Nem Zsibrák, az egykori iskolatárs, kinek már már hosszabb idő óta hírére sem hallotta?

Utánna sietett, az alak megfordult, mikor utolérte, széles sárgás arc, apró szemek, lapos pisze orr, vastag puffadt ajkak, — valóban ő az, Zsibrák.

— Te vagy Zsibrák?

Az alak megállt, apró szeméit erőltetve feljebb nyitotta és kis vártatva rekedt hangon kiáltá:

— Te vagy Iván?

— Én volnék, szölt Iván, barátja kezét megszorítva.

— Hat mit keresel itt Iván?

— Tegnap jöttem, hogy egy kis vásárlást tegyek.

— Miféle vásárlást?

— Ezt a kastélyt óhajtanám megvenni itt az erdő alatti völgyben. Nagyon megtetszett. Nősnülni fogok s ide szeretném hozni a feleségemet.

— De hisz az az én birtokom, — illetve a feleségemé. Most épen hazafelé megyek, — egy kis bevásárlást tettem én is a feleségem számára.

— Igaz! Azt mondják, gyönyörű nőd van.

— Ugy mondják, — válaszolt Zsibrák együgyűen.

— És azt is mondják, hogy gazdag.

— Azt is mondják. De én nem avatkozom az ő ügyeibe . . .

— Nem avatkozol az ügyeibe?

— Nem. Ő magának él, — meg én is magamnak. — Jöjj velem, szívesen látlak. Különben a birtok miatt is beszélhetünk ott-bon. Lehet, hogy megegyezünk, — ahogy a feleségem akarja.

Zsibrák elindult. Iván mellette ment.

Milyen módon sikerült ennek a tuskónak szép és gazdag feleségre szert tenni — gondolkodott Iván. Ő maga sem előkelő, sem formás; az iskolában is a legbutább volt, nem tudott mást, csak enni s most milyen szerencséje van. Csak ezt a birtokot valamiképp megszerezhetném tőle . . .

Különben nem az ő ügye . . . Majd megpróbálom rászédni az asszonyt.

— Iván, egykori iskolatársam, — mutatatta be Zsibrák, barátját a feleségének. — Meg akarja venni az erdő alatti kastélyt, mert nősnülni. Elhívtam, hogy beszélje meg veled.

— Bocsánat! — szölt felig zavart mosolyal Zsibrákné, ki még reggeli pongyolában volt — nem gondoltam, hogy vendégünk érkezik. Egy perc mulva visszatérek.

Dús aranszőke haját egyik kezével öszszefogva, fényes szeméit Ivánra irányítva, hirtelen fordulattal eltűnt az ajtó mögött.

Iván utána bámult, bár csak egy pilla-

alakítása, szervezése még csak a papiroson megy végbe, akkor az alapszabályok a legdemokratikusabb — no mert ez a legdivatosabb — alapokra vannak fektetve; de mikor aztán a valóságos tagfelvételtől és az egyesület tényleges működéséről van szó, akkor kezdenek háttérbe szorulni azok a fennen hirdetett demokratikus elvek és előtérbe lép a konvencionális fölfogás, hogy a nagyságos ur csak nem ülhet össze az asztalhoz az egyszerű kisiparossal, akinek még keztyűje sincs. A nők által alakított egyesületeknél pedig még inkább bebizonyul az a tapasztalati tény, hogy habár az alapítók többségében meg is van az idealizmus szakítani ezekkel az ósdi tradíciókkal, el lehetnek rá készülve, hogy az egyébként nagyon is tiszteletre méltó törekvésükkel az egyenetlenségnek szolgáltatnak táplálékot.

Különös kívánság volna tehát demokratikus szellemet követelni a zöld asztaloknál, mikor a fehér asztalok mellől is száműzve van. Tapasztaljuk a nyilvános mulató helyeken, vendéglőkben, kávéházakban, hogy mindenik társadalmi osztálynak megvan a maga külön asztala és ha ugyanabba a helyiségbe betér hat más-más foglalkozású és állású egyén, az bizonyos, hogy hat külön asztalhoz fognak ülni, habár egyébként ismerősök is.

De mi hiába rekriminálunk, arra nincs hatalmunk, hogy a meglevő állapotokon változtassunk. Legfeljebb csak rámutathatunk a ferdeségekre. Láthatjuk ezt minden téren, ugy az egyesületi, mint a nyilvános helyeken, még a legdemokratikusabb helyen, a templomban is. Itt is csak a pap ajkáról halljuk az egyenlőség ígét, de a padokban a gyakorlat eltagadhatatlan gondossággal különíti el a kaputot a ködmöntől.

Ezek a külső jelek mind arról tesznek tanubizonyosságot, hogy bizony mi még

nem birunk szakítani a tradícióval, mely ember és ember közé válaszfalakat emel; ebben a tekintetben a megvénhedt Európa tradícióinak nyomása alatt állunk. Hiába integet felénk az újvilág szelleme, hogy kövessük, azért mi mégis csak megmaradunk papiros demokratáknak.

Ha akadna köztünk a szó teljes értelmében vett demokrata, a ki élte minden pillanatában érvényesítené az egyenlőség elvét, mint különre ujjal mutogatnánk rá, a ki önként zárja ki magát minden társaságból. Legtöbben usznak hát az árral, mely sodorja őket ismeretlen tájak felé. Bárha szívében a legesőkönnyösebb osztályelítéletek hive; ha azt egyéni érvényesüléséhez alkalmas eszköznék látja: hangoztatja uton-utfele demokrata voltát. Ez a mai demokrácia.

H i r e k.

Pécs, 1901. május 3.

Hivatalos versek.

Németországban legközelebb a költészet egy legújabb formája lép életbe. Az iskolában ugyanis olyan verseket fognak a nebulók fejébe verni, amelyek az állam és a hivatalos hatalom képviselőinek tiszteletére tanítja őket. Ime néhány mustra belőlük:

Elmult immár április,
Fellegetek hajtó . . .
Becsülésed tárgya legyen
Minden végrehajtó.

Háztetején nyivákol
Éjtél tájt a kandur . . .
Megemeled kalapodat,
Hogyha jön a pandur.

Vékony deszkakerítés,
Szalmaszál a vízbe . . .
Áldd meg a teremtődöt,
Hogyha rendőr visz be.

— Hiszem, hogy szeretem.

— És nem is tudna mást szeretni?

Iván nem telett. A furcsa kérdések zavarba hozták. Ő még nem látott ilyen asszonyt.

Az asszony nem kérdezte többet, de hogy mégis feleletet nyerjen, oda nyujtotta a kezét Ivánnak.

Iván megragadta a kacér asszony meleg, sima hófehér kezét és csókolta hévvel, szenvedélylyel.

— Maga rosztu, Iván! Olyan tüzes a csókja! — szolt az asszony s kipirult arcán meglátszott, hogy sokáig nyugodtan hagyta szenvedélyét az a tökfílkó potrohos ember.

— Tudja mit kedves Iván? Mondanék valamit . . . de nem haragszik meg?

— Oh asszonyom! Önre megharagudni, több volna a véteknél.

— Ön nekem nagyon tetszik — mondá Zsibrákné édes, vontatott hangon — maga jó ember, szép ember. Legyen pár napig a vendégem — nem, a jóbarátom, igen, nyujtsa ide a kezét és legyünk jóbarátok, s erősen megszorította Iván kezét szép fehér ujjjaival. Most pedig hagyjuk az ön üzleti dolgait és éljünk a barátságunknak.

Iván nem tagadta meg a szép asszony kívánságát, követte, tette azt, a mit az parancsolt, óhajtott.

Egy derült szép nap reggelen így szolt Ivánhoz a szép asszony:

— Tud ön lovagolni?

— Tudok — válaszolt Iván.

— Ugy hát kísérjen el egy sétára. —

Palavessző, rajztábla
Kicsi darab kréta . . .
Erkölcöket ver fejedbe
A jó katakéta.

Éjjel nappal sohse törd
A fejedet másom,
Mint, hogy szemed detektivben
Potentátot lásson.

Tanulgatni, dolgozni
Jó diak nem restel . . .
S nem felejt, mekkora nagy
Ur a polgármester.

Aki hiven elvégezi
Mindenütt a dolgát:
Tiszteld fiam haláladig
A hivatalozgát.

A z ü g y.

Egy jómódu német kereskedő, a ki egy rokonának látogatásán volt, hazafelé volt készülöben. A vonat azonban csak egy félóra mulva indult s hogy addig is ne unatkozzék, leült a vasuti vendéglőben, feketét rendelt és egy újságot olvasott. Alig vette észre azt a két fiatal embert, a ki a szomszédasztalnál suttogott, feléje mutogatott izgatottan. Az egyik fölkel, illedelmesen köszöntötte, melléje ült és titokzatosan, suttogva szolt hozzá:

— Ön is amiatt az ügy miatt van itt ugy-e?

A kereskedő ráhagyta:

— Igen, a miatt.

A fiatalember elgondolkozott; majd izgatottan kotorászott a zsebében. Aztán újból a kereskedőhöz fordult:

— És okvetlenül szükséges, hogy ön ott tárgyaljon?

— Okvetlenül! . . .

— Hm. És semmi esetre sem modana le a dolgról. Jó pénzért sem?

A kereskedőnek felvillant a szeme a pénz hallatára.

— Jó pénzért . . . az a körülményektől függ . . .

A fiatalember közelebb huzta hozzá a székét és bizalmaskodva folytatta:

— Például öt tizesért . . . ?

— Oh, az kevés!

Rögtön nyergeltetek. Megmutatom önnek, a mit óhaj.

— A birtokot?

— Igen az egész birtokomat . . . Messze nyulik be az erdőbe. — Szereti az erdőt?

— Szeretem. Olyan szép az ilyenkor.

— Tehát készülünk.

Félóra mulva már utban voltak az erdő felé.

Zsibrákné kitünően lovagolt. Eleinte lépésbe mentek, aztán sebes ügetéssel igyekeztek előre. Kellemes nyári idő volt, lanyha szellő legyezgette arcukat. Jól érezték magukat, az egészséges fiatal vér pezsegni kezdett. Iván mindenütt az asszony nyomában vágatott és mindig csak annak kívánatos idomait, ringó alakját nézte. Kevés idő mulva benn voltak az erdőben.

— Azt mondtam, elvezetem önt az erdőbe, a hegyekbe. Lám, már itt vagyunk. — Mit szol, szép vidék ez? — beszelt folytonosan az asszony.

— Szép — felelt Iván elragadtatva. — Valóságos paradicsom.

— És mi vagyunk az emberpár benne — nemde?

— Igen; s a kik körül nincs egyéb, csak határtalan illatos szabad természet, szülője az édes, örök szerelemnek.

— Maga rajongó! Hiszi, hogy örökös szerelem létezik?

— Ugy, a mint a mesék regélik.

— Szereti a mesét?

— Szép asszony ajkáról még inkább.

— Jó. Megálljunk — szolt Zsibrákné.

natig látta csodaszép nyakát, gyönyörű termetét, de ez elég volt, hogy megigézzé.

— Valóban, csodaszép asszony! — mormogta fogai közt.

Zsibrákné néhány perc mulva ismét megjelent. Mélyen kivágott, bő ujjú selyem ruhát vett fel. Ivánt elbódította közeledtével, érezte, hogy megmozdul a vére, ha a hó fehér keblekre pillant.

— Remélem, nem fog elutazni mindjárt, vendégünk lesz addig, míg meg nem alkuszunk, — még ha kissé soká tartana is az, — szolt huncut mosoly kíséretében a gyönyörű asszony.

— Amint parancsolja asszonyom! Szolt Iván, a ki az életben tanult már valamit, hogy hamar tisztában legyen helyzetével.

Megreggeliztek. Reggeli után az asszony odaszolt férjének:

— Tudod mit tökfílkó? Hagyj magunkra, egyedül akarok beszélni Iván urral a birtok miatt, — talán meg tudunk egyezni . . .

A férj távozott. Iván egyedül maradt az asszonyval.

— Beszéljen, beszéljen! — kiáltott türelmetlenül Zsibrákné, a mint magukra maradtak, az asztalra könyökölve, egészen Iván arcába nézve — igazán nősülni akar?

Iván érezte a nő forró lehelletét, amint egész az arcába hajolt. Kissé izgatottabb lett, de azért bátran felelt:

— Igen, azt akarom tenni.

— Szép a menyasszonya?

— Szép.

— Szereti?

— Hát tizért?
 — Azért sem, hanem tizenötért már inkább . . .
 Az ifjunak megvillant a szeme és a tenyerébe csapott a németnek.
 — Jó. Hát százötven korona! Helyes.
 — Ohó — szolt a kereskedő — én még forintot gondoltam! Százötven forintot, vagyis háromszáz koronát!

— Nem bánom, legyen — szolt a fiatalember — megfizetjük, de akkor ígérje meg, hogy teljesen lemond az ügyről, semmi lépést nem tesz és megengedi, hogy ellenőrzés kedvéért a vasuti kocsit elkísérjük!

— Nagyon szívesen! . . .
 Az ifjak elővették a pénztárcájukat, kifizették a tizenöt darab tizest. Aztán beülteték a vasuti kupéba s a vonat megindult, ők pedig vidáman integettek bucsut feléje.

Mikor már nem látták egymást, a kereskedő szivarra gyújtott és elnyújtózkodva a kocsi ülésén arról kezdett gondolkodni, hogy miféle ügy lehetett az, a miről ő tizenöt darab tizesért lemondott . . .

Elmosolyodott a váratlan szerencsén.
 — Bizonyára összetévesztettek valakivel — gondolta magában.

Azonban a jókedve hamar ijedségre változott, amint észrevette, hogy kétszáz koronát érő aranyórája, láncsal együtt eltűnt a zsebéből; később pedig, mikor egy állomási vendéglőben fizetni akart a kapott tizessel, a rendőrséget hívták, a ki a hamis bankókat elkobozta és őt pedig a kapitányságra kísérték, honnét csak teljes igazolás után bocsájtották szabadon.

Napirend 1901. május 4-én.

Naptár: szombat, május 4. — Róm. kath.: Flórián. — Prot.: Flórián. — Görög-kel. (ápr. 21.) Január. — Zsidó: Ijár 15. — Nap kél 4 óra 20 perckor; nyugszik 6 óra 59 perckor. — Hold kél 7 óra 59 perckor este; nyugszik 4 óra 34 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett helyenkint csapadék és hőemelkedés várható.

A pécsi Tanító-egylet közgyűlése d. e. 10 órakor 9 polgári leányiskolában.

A Kath. Legényegylet műkedvelő előadása este 8 órakor saját helyiségében.

— **(A király Dolni Miholjáccon.)** *Majláth* László gróf, Dolni-Miholjác földesura személyesen hívta meg a királyt a

Itt a pázsiton lepihenünk és én elmondok önnek egy kis mesét

Zsibrákné leült a gyepre, Iván előtte állt, a lovak kantárjait tartotta.

— Csak azért, — kezdé egy sóhajjal meséjét a szép asszony, — csak azért érdemes élni, ha sikerül fellelni mindazt, a mit óhajtottunk, — szeretni azt, kit érdemes szeretni s a ki bennünket viszont szeret. Élvezni a létnek gyönyöreit . . . Tudni azt, mi a csók, mi a szerelem, — mi a házasság . . . mi az élet!

Én például nem tartom életnek az enyémet. Rosszul tettem, a mikor ennek az embernek a feleségévé lettem. Nem is tudom, hogy történhetett, — ne is kérdezze, ne is gondoljon kíváncsian rá. Nem voltam szerelmes, annyit mondhatok. De a szerelem! . . . A szerelem él minden emberben s hogy ezt megtudjuk, nem kell más, csak egy pillanat, — egy kis alkalom . . .

Nem folytatta tovább. — Tompa moraj gördült végig az erdő fölött a fülledt levegőben.

— Menydörög?
 — Ugy hiszem menydörgés — felelt Iván.
 — Oh pompás! . . . Még csak ez hiányzott! . . . Olvasott Molly és Aeneideről? . . . Őket is a menydörgés lepte meg az erdőben.

A villámlás mind sűrűbb lett s már egy hatalmas szürkéségből csepegni kezdett az eső.

— Meneküljünk! — szolt Zsibrákné és gyorsan ugrott fel helyéről.

tegnapi kihallgatáson, hogy a nagy gyakorlatok tartama alatt kastélyát használja, mint főhadiszállást. Ő felsége kitüntető szíveséggel fogadta Majláth grótot, megköszönve a szíves meghívót, melyet igénybe is fog venni. A király három napig lesz vendége a dolni-miholjáci kastélynak.

— **(Katonai előléptések.)** A májusi előléptésekről már tegnapelőtti számunkban irtunk; most a folytatólagos kinevezéseket a következőkben közöljük; elsőosztályú századosá kinevezettek *Seyller* Károly (át helyezve a 12 ik gyalogezredhez), *Gröger* Ferenc és *Danzer* Miksa 52-ik gyalogezredbeli másodosztályú századosok; továbbá *Hackenberg* Ottó, *Richter* Rudolf, és *Bareis* Hugó, 44 ik gyalogezredbeli másodosztályú századosok. Másodosztályú századosá kinevezetett *Vanicsek* Henrik 52 ik gyalogezredbeli főhadnagy. Főhadnagyokká kinevezettek a következő hadnagyok: *Kneis* Károly, számeletti az 52 ik gyalogezredben, a katonai földrajzi intézetnél; boine-miri lovag *Kurulec* Otmár 44. *Linsbauer* Ferenc 44., *Cermák* Viktor 52., *Paul* Pál 44., *Krause* Jenő 52 és *Schohay* Ede 44 ik gyalogezredbeli hadnagyok. Hadnaggyá kinevezetett *Heinrich* Máté 44-ik gyalogezredbeli hadapród-tiszthelyettes.

— **(Fogadalmi ünnep.)** Holnap (szombaton) fogadalmi ünnep lesz a városban. Flórián napján ez alkalomból reggel körmenet megy a székesegyházból a Flórián-szoborhoz. Flórián védszentje a tűzoltóknak s így e napot a pécsi önkéntes tűzoltók és a Zsolnaggyári tűzoltóság is megünnepli, résztvevén a Flórián-szoborhoz menő körmenetben.

— **(Egyleti közgyűlés.)** A pécsi Tanítóegylet — már mint jeleztük — holnap szombaton délelőtt 10 órakor tartja rendes évi közgyűlését a polgári leányiskola dísztermében. A közgyűlésen az évi jelentéseket olvassák fel s tanügyi dolgokról értekeznek.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 3-án reggel 5070 köbméter.

— **(Leégett gőzmalom és gőzfürdő.)** Vasárnap fél egy órakor Bonyhád lakosságát, mely épen az ebéd elköltéséhez fogha-

Iván megigazgatta a nyergeket.

— Nem ülök fel, — szolt az asszony kissé vontatott hangon. — Kösse ide a fához lovainkat és kövessen!

Iván teljesítette a parancsot. A lovakat odakötötte a fa sudarához és követte az asszonyt.

Keskeny uton mentek vagy tíz lépésnyire, hol egy rozoga kis csöszház látszott ki a sűrűségből, keskeny ajtaja félig nyitva volt, egy halom illatos széna látszott ki a belsejéből.

Iván testén valami furcsa áramlat futott keresztül egy pajkos gondolatra.

A házikó ajtajában a szép asszony hátra fordult Ivánhoz és valami különösen kedves hangon suttagá:

— Jöjjön!

És Iván ment.

— — — — —
 — A mese véget ért hölgyeim, — kérem a csókot!

— Az nem lehet! Nincs még vége! Tovább! tovább! — hangzott körültem kórusban a menyecskék kara.

— Na jó! Tehát egészen befejezem.

— A fentebb említett utolsó naptól egy éven belül vagy három hónappal, ugy kora tavaszkor, — a gólya madár szállott Zsibrákék házára . . . Iván pedig megmaradt legénynek és jóbarátságban él Zsibrákékkel!

tott — lövés, harangkongás és tűzilárma riasztotta fel. A szélrózsa déli irányában fekete füstfellegek borították a láthatárt. A nép hangyabolyként rohant a vész helyére s megdöbbenve állott meg a *Csik* József-téle gőzmalom előtt, melynek tetejét a lángnyelvek mohón nyaldosták. A »Bonyhádi önkéntes tűzoltó-egylet« tagjai csakhamar megkezdtek működésüket és lankadatlan buzgalommal fogtak az oltáshoz. Nemes munkájukat nagyon elősegítette az a körülmény, hogy a patak a gőzmalom közvetlen közelében lévén, vízben nem volt hiány. De a bős elem a szél által élesztve, csakhamar lángba borította nemcsak a gőzmalom épületét, hanem egy tűzfal által elválasztott és csak tavaly épült gyönyörű gőz- és kádifürdőt, mely disze volt nemcsak Bonyhádnak, hanem az egész környéknek. A tűzoltók emberfeletti munkát fejtettek ki, hogy megmentésük Bonyhádnak ez egyetlen telepét — de hiába, a hatalmas elemmel szemben az emberi erő gyöngye volt s így a tűzoltóság nem tehetett mást, minthogy a tüzet lokalizálva, megmentse a lakóházat a melléképületekkel és a szomszédok házait. Borzasztó, rettenetes szép látvány volt e tűzijáték s az embernek sirt a szíve, hogy tehetetlenül szemtanuja legyen — miképp pár óra alatt, hogy ment tönkre egy tetemes vagyon. A telep ugyan biztosítva van, de a nagy kárral szemben ez vajmi kevés s a tulajdonos ebből egy árva fillért sem kap a hitelezők kielégítése után. *Csik* Józsefet, a szerencsétlenül járt tulajdonost sokan sajnálják. Mindenkiel szemben tanusított kedves modora által csakhamar a bonyhádi társaság kedvencévé lett. Mint gőzmalomos szakember, minden tekintetben megállta helyét, sőt e szakmabani találmányáért elismerő oklevelet is kapott.

— **(Járványok a vidéken.)** Mint értesülünk, a *Cun* községben uralgott toroklob megszűnt, *M. Egregyén* pedig a kanyaró járványosan fellépett.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru *Berge* Ernő, gyapjui illetőségű, nagyatádi lakos, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel »Bodó«-ra változtatta.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter *Zubanovics* Béla, mohácsi kir. járásbíró-sági segédtelekkönyvvezetőt, jelenlegi alkalmazása helyén, telekkönyvvezetővé nevezte ki.

— **(Lelekválasztás.)** A mekényesi (Tolnamegye) ág. hitv. ev. egyházközség *Mühl* Sándor hidegkuti segédlelekvést választotta meg 10 szótöbbséggel lelekvésnek. *Fischl* Tóbiás ráckozári segédlelekvész volt az ellenjelöltje. Hívei óvással élnek a választással szemben.

— **(Műkedvelő előadás.)** A nagybajomi ifjusági dalárda és olvasókör egylet jótékonycélú műkedvelő színi előadást s utána táncmulatságot rendezett és mindkettő sikerült. A »Vadgalamb« című népszínművet adták elő igen sikerülten, mindvégig a szépszámmal egybegyűlt vendégek tapsai között s az előadás után jó cigányzene mellett reggelig ropták a csárdást és egyebeket. Az összes bevétel 89 korona 20 fillér volt.

— **(Eljegyzés.)** *Gyenes* János m. kir. honvéd főhadnagy eljegyezte özv *Hornyánszky* Viktorné leányát, *Hornyánszky* Karolint Budapestről.

— **(Beleesett a kutba.)** A vigyázatlanságnak esett áldozatul Szakcsón *Ambrozics* Ferenc ottani gazda másfél éves kis fiacskája, a ki játszás közben a nyitva hagyott kerekese kutba esett, a hol halálát lelta.

— **(Az adóhivatal köréből.)** A pénzügyminiszter *Keselyák* Mihályt a siklósi adóhivatalhoz segélydíjas gyakornokká kinevezte.

alakítása, szervezése még csak a papiroson megy végbe, akkor az alapszabályok a legdemokratikusabb — no mert ez a legdivatosabb — alapokra vannak fektetve; de mikor aztán a valóságos tagfelvételtől és az egyesület tényleges működéséről van szó, akkor kezdenek háttérbe szorulni azok a fennen hirdetett demokratikus elvek és előtérbe lép a konvencionális fölfogás, hogy a nagyságos ur csak nem ülhet össze az asztalhoz az egyszerű kisiparossal, akinek még keztyűje sincs. A nők által alakított egyesületeknél pedig még inkább bebizonyul az a tapasztalati tény, hogy habár az alapítók többségében meg is van az idealizmus szakítani ezekkel az ósdi tradíciókkal, el lehetnek rá készülve, hogy az egyébként nagyon is tiszteletre méltó törekvésükkel az egyenetlenségnek szolgáltatnak táplálékot.

Különös kívánság volna tehát demokratikus szellemet követelni a zöld asztaloknál, mikor a fehér asztalok mellől is száműzve van. Tapasztaljuk a nyilvános mulató helyeken, vendéglőkben, kávéházakban, hogy mindenik társadalmi osztálynak megvan a maga külön asztala és ha ugyanabba a helyiségbe betér hat más-más foglalkozású és állású egyén, az bizonyos, hogy hat külön asztalhoz fognak ülni, habár egyébként ismerősök is.

De mi hiába rekriminálunk, arra nincs hatalmunk, hogy a meglevő állapotokon változtassunk. Legfeljebb csak rámutathatunk a ferdeségekre. Láthatjuk ezt minden téren, úgy az egyesületi, mint a nyilvános helyeken, még a legdemokratikusabb helyen, a templomban is. Itt is csak a pap ajkáról halljuk az egyenlőség ígét, de a padokban a gyakorlat eltagadhatatlan gondossággal különíti el a kaputot a ködmöntől.

Ezek a külső jelek mind arról tesznek tanubizonyosságot, hogy bizony mi még

nem birunk szakítani a tradícióval, mely ember és ember közé válaszfalakat emel; ebben a tekintetben a megvénhedt Európa tradícióinak nyomása alatt állunk. Hiába integet felénk az újvilág szelleme, hogy kövessük, azért mi mégis csak megmaradunk papiros demokratáknak.

Ha akadna köztünk a szó teljes értelmében vett demokrata, a ki élte minden pillanatában érvényesítené az egyenlőség elvét, mint különre ujjal mutogatnánk rá, a ki önként zárja ki magát minden társaságból. Legtöbben usznak hát az árral, mely sodorja őket ismeretlen tájak felé. Bárha szívében a legcsökönyösebb osztályelítéletek hiva; ha azt egyéni érvényesüléséhez alkalmas eszköznek látja: hangoztatja uton-utfelen demokrata voltát. Ez a mai demokrácia.

Hirek.

Pécs, 1901. május 3.

Hivatalos versek.

Németországban legközelebb a költészet egy legújabb formája lép életbe. Az iskolában ugyanis olyan verseket fognak a nebulók fejébe verni, amelyek az állam és a hivatalos hatalom képviselőinek tiszteletére tanítja őket. Ime néhány mustra belőlük:

Elmult immár április,
Fellegetek hajtó . . .
Becsülésed tárgya legyen
Minden végrehajtó.

Háztetején nyivákol
Éjtél tájt a kandur . . .
Megemeled kalapodat,
Hogyha jön a pandur.

Vékony deszkakerítés,
Szalmaszál a vízbe . . .
Áldd meg a teremtődöt,
Hogyha rendőr visz be.

— Hiszem, hogy szeretem.

— És nem is tudna mást szeretni?

Iván nem felelt. A furcsa kérdések zavarba hozták. Ő még nem látott ilyen asszonyt.

Az asszony nem kérdezte többet, de hogy mégis feleletet nyerjen, oda nyujtotta a kezét Ivánnak.

Iván megragadta a kacér asszony meleg, sima hófehér kezét és csókolta hévvel, szenvedélylyel.

— Maga rossz fiú, Iván! Olyan tüzes a csókja! — szölt az asszony s kipirult arcán meglátszott, hogy sokáig nyugodtan hagyta szenvedélyét az a tökfilkó potrohos ember.

— Tudja mit kedves Iván? Mondanék valamit . . . de nem haragszik meg?

— Oh asszonyom! Önre megharagudni, több volna a véteknél.

— Ön nekem nagyon tetszik — mondá Zsibrákné édes, vontatott hangon — maga jó ember, szép ember. Legyen pár napig a vendégem — nem, a jóbarátom, igen, nyujtsa ide a kezét és legyünk jóbarátok, s erősen megszorította Iván kezét szép fehér ujjjaival. Most pedig hagyjuk az ön üzleti dolgait és éljünk a barátságunknak.

Iván nem tagadta meg a szép asszony kívánságát, követte, tette azt, a mit az parancsolt, óhajtott.

Egy derült szép nap reggelen így szölt Ivánhoz a szép asszony:

— Tud ön lovagolni?

— Tudok — válaszolt Iván.

— Ugy hát kísérjen el egy sétára. —

Palavessző, rajztábla
Kicsi darab kréta . . .
Erkölcöket ver fejedbe
A jó katakéta.

Éjjel nappal sohse törd
A fejedet másom,
Mint, hogy szemed detektivben
Potentátot lásson.

Tanulgatni, dolgozni
Jó diak nem restel . . .
S nem felejt, mekkora nagy
Ur a polgármester.

Aki hiven elvégezi
Mindenütt a dolgát:
Tiszteld fiam halálodig
A hivatalozógát.

Az ügy.

Egy jómódu német kereskedő, a ki egy rokonának látogatásán volt, hazafelé volt készülében. A vonat azonban csak egy félóra mulva indult s hogy addig is ne unatkozzék, leült a vasuti vendéglőben, feketét rendelt és egy újságot olvasott. Alig vette észre azt a két fiatal embert, a ki a szomszédasztalnál suttogott, feléje mutogatott izgatottan. Az egyik fölkel, illedelmesen köszöntötte, melléje ült és titokzatosan, suttogva szölt hozzá:

— Ön is amiatt az ügy miatt van itt ugy-e?

A kereskedő ráhagyta:

— Igen, a miatt.

A fiatalember elgondolkozott; majd izgatottan kotorászott a zsebében. Aztán újból a kereskedőhöz fordult:

— És okvetlenül szükséges, hogy ön ott tárgyaljon?

— Okvetlenül! . . .

— Hm. És semmi esetre sem modorra le a dolgról. Jó pénzért sem?

A kereskedőnek felvillant a szeme a pénz hallatára.

— Jó pénzért . . . az a körülményektől függ . . .

A fiatalember közelebb huzta hozzá a székét és bizalmasan folytatta:

— Például öt tizesért . . . ?

— Oh, az kevés!

Rögtön nyergeltetek. Megmutatom önnek, a mit óhajtok.

— A birtokot?

— Igen az egész birtokomat . . . Messze nyulik be az erdőbe. — Szereti az erdőt?

— Szeretem. Olyan szép az ilyenkor.

— Tehát készülünk.

Félóra mulva már utban voltak az erdő felé.

Zsibrákné kitűnően lovagolt. Eleinte lépésbe mentek, aztán sebes ügetéssel igyekeztek előre. Kellemes nyári idő volt, lanyha szellő legyezgette arcukat. Jól érezték magukat, az egészséges fiatal vér pezsegni kezdett. Iván mindenütt az asszony nyomában vágta a ringó alakját nézte. Kevés idő mulva benn voltak az erdőben.

— Azt mondtam, elvezetem önt az erdőbe, a hegyekbe. Lám, már itt vagyunk. — Mit szól, szép vidék ez? — beszélt folytonosan az asszony.

— Szép — felelt Iván elragadtatva. — Valóságos paradicsom.

— És mi vagyunk az emberpár benne — nemde?

— Igen; s a kik körül nincs egyéb, csak határtalan illatos szabad természet, szülője az édes, örök szerelemnek.

— Maga rajongó! Hiszi, hogy örökös szerelem létezik?

— Ugy, a mint a mesék regélik.

— Szereti a mesét?

— Szép asszony ajkáról még inkább.

— Jó. Megálljunk — szölt Zsibrákné.

— Hát tizért?

— Azért sem, hanem tizenötért már inkább . . .

Az ifjunak megvillant a szeme és a tenyerébe csapott a németnek.

— Jó. Hát százötven korona! Helyes.

— Ohó — szólt a kereskedő — én még forintot gondoltam! Százötven forintot, vagyis háromszáz koronát!

— Nem bánom, legyen — szólt a fiatalember — megfizetjük, de akkor ígérje meg, hogy teljesen lemond az ügyről, semmi lépést nem tesz és megengedi, hogy ellenőrzés kedvéért a vasuti kocsig elkísérjük!

— Nagyon szívesen! . . .

Az ifjak elővették a pénztárcájukat, kifizették a tizenöt darab tizest. Aztán beültették a vasuti kupéba s a vonat megindult, ők pedig vidáman integettek bucsut feléje.

Mikor már nem látták egymást, a kereskedő szivarra gyújtott és elnyújtózkodva a kocsii ülésén arról kezdett gondolkodni, hogy miféle ügy lehetett az, a miről ő tizenöt darab tizesért lemondott . . .

Elmosolyodott a váratlan szerencsén.

— Bizonyára összetévesztettek valakivel — gondolta magában.

Azonban a jókedve hamar ijedségre változott, amint észrevette, hogy kétszáz koronát érő aranyórája, láncsal együtt eltűnt a zsebéből; később pedig, mikor egy állomási vendéglőben fizetni akart a kapott tizessel, a rendőrséget hívták, a ki a hamis bankókat elkobozta és őt pedig a kapitányságra kísérték, honnét csak teljes igazolás után bocsájtották szabadon.

Napirend 1901. május 4-én.

Naptár: szombat, május 4. — Róm. kath.: Flórián. — Prot.: Flórián. — Görög-kel. (ápr. 21.) Január. — Zsidó: Ijár 15. — Nap két 4 óra 20 perckor; nyugszik 6 óra 59 perckor. — Hold két 7 óra 59 perckor este; nyugszik 4 óra 34 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett helyenkint csapadék és hőemelkedés várható.

A pécsi Tanító-egylet közgyűlése d. e. 10 órakor 9 polgári leányiskolában.

A Kath. Legényegylet műkedvelő előadása este 8 órakor saját helyiségében.

— **(A király Dolni Miholjáccon.)** Majláth László gróf, Dolni-Miholjác földesura személyesen hívta meg a királyt a

Itt a pázsiton lepihenünk és én elmondok önnek egy kis mesét

Zsibrákné leült a gyepre, Iván előtte állt, a lovak kantárjait tartotta.

— Csak azért, — kezdé egy sóhajjal meséjét a szép asszony, — csak azért érdemes élni, ha sikerül fellelni mindazt, a mit óhajtottunk, — szeretni azt, kit érdemes szeretni s a ki bennünket viszont szeret. Élvezni a létnek gyönyöreit . . . Tudni azt, mi a csók, mi a szerelem, — mi a házasság . . . mi az élet!

Én például nem tartom életnek az enyémet. Rosszul tettem, a mikor ennek az embernek a feleségévé lettem. Nem is tudom, hogy történhetett, — ne is kérdezze, ne is gondoljon kíváncsian rá. Nem voltam szerelmes, annyit mondhatok. De a szerelem! . . . A szerelem él minden emberben s hogy ezt megtudjuk, nem kell más, csak egy pillanat, — egy kis alkalom . . .

Nem folytatta tovább. — Tompa moraj gördült végig az erdő fölött a füledt levegőben.

— Menydörög?

— Ugy hiszem menydörgés — felelt Iván.

— Oh pompás! . . . Még csak ez hiányzott! . . . Olvasott Molly és Aeneideről? . . . Őket is a menydörgés lepte meg az erdőben.

A villámlás mind sűrűbb lett s már egy hatalmas szürkéségből csepegni kezdett az eső.

— Meneküljünk! — szólt Zsibrákné és gyorsan ugrott fel helyéről.

tegnapi kihallgatáson, hogy a nagy gyakorlatok tartama alatt kastélyát használja, mint főhadiszállást. Ő felsége kitüntető szívesseggel fogadta Majláth grófot, megköszönve a szíves meghívót, melyet igénybe is fog venni. A király három napig lesz vendége a dolni-miholjáci kastélynak.

— **(Katonai előléptetések.)** A májusi előléptetésekről már tegnapelőtti számunkban irtunk; most a folytatólagos kinevezéseket a következőkben közöljük; elsőosztályu századosá kinevezettek Seyller Károly (át helyezve a 12 ik gyalogezredhez), Gröger Ferenc és Danzer Miksa 52-ik gyalogezredbeli másodosztályu századosok; továbbá Hackenberg Ottó, Richter Rudolf, és Bareis Hugó, 44 ik gyalogezredbeli másodosztályu századosok. Másodosztályu századosá kinevezetett Vancsek Henrik 52 ik gyalogezredbeli főhadnagy. Főhadnagyká kinevezettek a következő hadnagyk: Kneis Károly, számfeletti az 52 ik gyalogezredben, a katonai földrajzi intézetnél; boine-miri lovag Kurulec Otmár 44. Linsbauer Ferenc 44., Cermák Viktor 52., Paul Pál 44., Krause Jenő 52 és Schohay Ede 44 ik gyalogezredbeli hadnagyk. Hadnaggyá kinevezetett Heinrich Máté 44 ik gyalogezredbeli hadapród-tiszthelyettes.

— **(Fogadalmi ünnep.)** Holnap (szombaton) fogadalmi ünnep lesz a városban. Flórián napján ez alkalomból reggel körmenet megy a székesegyházból a Flórián-szoborhoz. Flórián védszentje a tűzoltóknak s így e napot a pécsi önkéntes tűzoltók és a Zsolnaggyári tűzoltóság is megünnepli, résztvevén a Flórián-szoborhoz menő körmenetben.

— **(Egyleti közgyűlés.)** A pécsi Tanítóegylet — már mint jeleztük — holnap szombaton délelőtt 10 órakor tartja rendes évi közgyűlését a polgári leányiskola dísztermében. A közgyűlésen az évi jelentéseket olvassák fel s tanügyi dolgokról értekeznek.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 3-án reggel 5070 köbméter.

— **(Leégett gőzmalom és gőzfürdő.)** Vasárnap fél egy órakor Bonyhád lakosságát, mely épen az ebéd elköltéséhez fogha-

Iván megigazgatta a nyergeket.

— Nem ülök fel, — szólt az asszony kissé vontatott hangon. — Kösse ide a fához lovainkat és kövessen!

Iván teljesítette a parancsot. A lovakat odakötötte a fa sudarához és követte az asszonyt.

Keskeny uton mentek vagy tíz lépésnyire, hol egy rozoga kis csöszház látszott ki a sűrűségből, keskeny ajtaja félig nyitva volt, egy halom illatos széna látszott ki a belsejéből.

Iván testén valami furcsa áramlat futott keresztül egy pajkos gondolatra.

A házikó ajtajában a szép asszony hátra fordult Ivánhoz és valami különösen kedves hangon suttagó:

— Jöjjön!

És Iván ment.

— A mese véget ért hölgyeim, — kérem a csókot!

— Az nem lehet! Nincs még vége! Tovább! tovább! — hangzott köröttem kórusban a menyecskék kara.

— Na jó! Tehát egészen befejezem.

— A fentebb említett utolsó naptól egy éven belül vagy három hónappal, ugy kora tavaszkor, — a golya madár szállott Zsibrákék házára . . . Iván pedig megmaradt legénynek és jóbarátságban él Zsibrákékkel!

tott — lövés, harangkongás és tűzilárma riasztotta fel. A szélrózsa déli irányában fekete füstfellegek borították a láthatárt. A nép hangyabolyként rohant a vész helyére s megdöbbenve állott meg a Csik József-féle gőzmalom előtt, melynek tetejét a lángnyelvek mohón nyaldosták. A »Bonyhádi önkéntes tűzoltó-egylet« tagjai csakhamar megkezdték működésüket és lankadatlan buzgalommal fogtak az oltáshoz. Nemes munkájukat nagyon elősegítette az a körülmény, hogy a patak a gőzmalom közvetlen közelében lévén, vízben nem volt hiány. De a bős elem a szél által élesztve, csakhamar lángba borította nemcsak a gőzmalom épületét, hanem egy tűzfal által elválasztott és csak tavaly épült gyönyörű gőz- és kádfürdőt, mely díszre volt nemcsak Bonyhádnak, hanem az egész környéknek. A tűzoltók emberfeletti munkát fejtettek ki, hogy megmentsek Bonyhádnak ez egyetlen telepét — de hiába, a hatalmas elemmel szemben az emberi erő gyöngye volt s így a tűzoltóság nem tehetett mást, minthogy a tüzet lokalizálva, megmentse a lakóházat a melléképületekkel és a szomszédok házait. Borzasztó, rettenetes szép látvány volt e tűzijáték s az embernek sirt a szíve, hogy tehetetlenül szemtanuja legyen — mikép pár óra alatt, hogy ment tönkre egy tetemes vagyon. A telep ugyan biztosítva van, de a nagy kárral szemben ez vajmi kevés s a tulajdonos ebből egy árva fillért sem kap a hitelezők kielégítése után. Csik Józsefet, a szerencsétlenül járt tulajdonost sokan sajnálják. Mindenkiel szemben tanusított kedves modora által csakhamar a bonyhádi társaság kedvencévé lett. Mint gőzmalomos szakember, minden tekintetben megállta helyét, sőt e szakmábani találmányáért elismerő oklevelet is kapott.

— **(Járványok a vidéken.)** Mint értesülünk, a Cun községben uralgott toroklob megszűnt, M. Egregyen pedig a kanyaró járványosan fellépett.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru Berge Ernő, gyapjuj illetőségű, nagyatádi lakos, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel »Bodó«-ra változtatta.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Zubanovics Béla, mohácsi kir. járásbíró-sági segédtelevkönyvvezetőt, jelenlegi alkalmazása helyén, televkönyvvezetővé nevezte ki.

— **(Lelekészválasztás.)** A mekényesi (Tolnamegye) ág. hitv. ev. egyházközség Mühl Sándor hidegkúti segédlelkészt választotta meg 10 szótöbbséggel lelekésznek. Fischl Tóbiás ráckozári segédlelkész volt az ellenjelöltje. Hívei óvással élnek a választással szemben.

— **(Műkedvelő előadás.)** A nagybajomi ifjusági dalárda és olvasókör egylet jótékonycélú műkedvelő szini előadást s utána táncmulatságot rendezett és mindkettő sikerült. A »Vadgalamb« című népsziművet adták elő igen sikerülten, mindvégig a szépszámmal egybegyűlt vendégek tapsai között s az előadás után jó cigányzene mellett reggelig ropták a csárdást és egyebeket. Az összes bevétel 89 korona 20 fillér volt.

— **(Eljegyzés.)** Gyenes János m. kir. honvéd főhadnagy eljegyezte özv Hornyánszky Viktorné leányát, Hornyánszky Karolint Budapestről.

— **(Beleesett a kutba.)** A vigyázatlanságnak esett áldozatul Szakcsón Ambrozics Ferenc ottani gazda másfél éves kis fiacskája, a ki játszás közben a nyitva hagyott kerek kutba esett, a hol halálát lelte.

— **(Az adóhivatal köréből.)** A pénzügyminiszter Keselyák Mihályt a siklósi adóhivatalhoz segélydíjas gyakornokká kinevezte.

— **(Amazonok harca.)** Kaposvárrott, a honvéd-utcában találkozott két nő, egyik uri, a második paraszt. Az uri asszony megjegyzést tett a parasztasszonyra, mit ez hadizenetnek tekintett s nyomban támadást intézett a hadizenő fél kalapja ellen. Pár perc múlva a kalap és fejkendő a porban heverték, a harcász körmök pedig belemélyedtek a két asszony hajába. Így huzakodtak, míg az érdekes látványra összesereglett a néző közönség. A harc eközben ököl és körömtükközött vadult s már-már győztes lett volna a természetes uri asszony, ha a parasztasszonnyal rokonszenvező nép be nem avatkozott volna. Nem azért, hogy a harcnak véget vessen, hanem, hogy a diadalt a parasztasszony részére döntse el. Az uri asszony tépett hajjal, vérző ábrázattal és kékre dagadt tagokkal vonult vissza. A diadalmas tömeg örömet nem zavarta rendőri beavatkozás, mert rendőr nem mutatkozott a láthatáron.

— **(Megkerült bőrönd.)** Még április 6-án történt, hogy *Borsody* Lajos szegzárdi takarékos és hitelbanki igazgató utra késsen álló kocsijáról eltűnt egy ruhával megtömött bőrönd. Most a csendőrség letartóztatta *Molnár* István pécsi illetőségi csavargót, a kire rábizonyosodott, hogy ő lopta el *Borsody* Lajos bőröndjét akkor, midőn a házában kéregetett. *Molnár* a bőröndöt a szegzárdi felső sarkert árkában rejtette el, melynek tartalmát lassanként akarta eladogatni. Ezen azonban rajta vesztett, mert akkor fogták el, midőn a ruhaneműket eladásra kínálta.

— **(Megtámadott állatorvos.)** *Dénes* József szegzárdi állatorvost a napokban, a mint este 9 óra után kocsin a vágóhidról hazafelé ment — ismeretlen egyének botokkal megtámadták és le is ütötték volna, ha hirtelen el nem hajtát támadói elől. — A gyanu több meszaros legényre irányult, ezek azonban alibijüket igazolták.

— **(Csütörtököt mondott fegyver.)** *Mátyás* László ma már ott pihen a csendes alsó-nyéki temetőben, ha véletlenül nem mond csütörtököt *Geresdi* János forgópisztolya. Az eset egyébként úgy történt, hogy *Mátyás* László, ki *Geresdi*nek préházát bérbe birta, ki akart a préházából költözködni, ezen szándékában azonban a tulajdonos őt megakadályozta, miből szóváltás, majd verekedés támadt. Verekedés közben *Geresdi* forgópisztolyt vett elő és azzal kétszer *Mátyásra* löött, szerencsére azonban a töltött fegyver csütörtököt mondott. Még tán tovább is próbálgatta volna *Geresdi* a lövést, ha *Mátyás* reá nem veti magát és kezéből ki nem csavarja a gyilkos revolvert. *Mátyás* László, kinek élete kockán forgott, *Geresdi* merényletéért feljelentette.

— **(Adóhivatali gyakornok keresztetik.)** A lengyeltóti királyi adóhivatalnál egy gyakornoki állás jött üresedésbe. Pályázni tizennégy nap alatt lehet a kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóságánál.

— **(Sétalovaglás a gyalogjárón.)** Nem kell külön értekezést írunk arról, hogy a gyalogjárdákat azért hívják »gyalog«-járdának, hogy azokon a közönség ama része közlekedjék, melynek nem juttatott a sors gummikereket, lovat, fiakkert, vagy amerikai bugyit s ezért csak úgy gyalogszerrel kénytelen napimunkája után futkosni; a kocsiut pedig arra való, hogy azon a járművek és lovasok közlekedjenek. Ezt azonban — úgy látszik — nem tudják a mi derék, különböző ezredbeli kutyamosóink, kik ha ráveszik magukat gazdájuk sarzsi-lovára, azt hiszik, hogy nekik

menten meghódol az egész világ s reggelenként szinte élvezetet látszanak találni abban, hogy a legszűkebb utcákban is felmenjenek a lovaikkal a gyalogjárdákra s bizonyos fölényvel leszorítsák onnan a »civil-bagázs«-t. Hogy aztán ez a gyalogjárdakon való sétalovaglás mennyire kellemes a közönségnek, azt szintén nem kell mondanunk s azért jó lenne, ha a tiszt urak, kik bizonyára nem tudnak legényeik kedélyeskedéseiről, leintenek a derék kutyamosóikat a gyalogjárókon való sétalovaglásról.

— **(A holdas éjszakák.)** Csak három napja még, hogy benne vagyunk a Májusban, mely poéták különböző idény költeményei után itélve gyönyörű a maga ezüst fényű holdas éjszakáival. Hogy aztán ezek a májusi éjszakák mi mindenre inspirálják az embert, az már más kérdés. Így például vannak, akik amint május beköszönt, okvetlenül szerelmesek lesznek, mások alá pedig, májusban, óriási erővel alátolódik a pegazus s halom szám gyártják a verseket. *Kugler* János német-üröghi legény azonban az impreszionisták ama válfajából való volt, kik nem szenvednek semmi poétikus-ér bántalmait, hanem megmaradnak minden holdas éjszaka dacára is realistáknak. Így történt aztán, hogy *Kugler* a tegnapi holdas májusi éjszakát arra használta fel, hogy bemászva szomszédja udvarára, annak éléskamrájából két sonkát elloptott. A gazda másnap észrevette a hiányt s panaszt tett a községi elüljáróságnál, mely a nyomozást megindította s annak során a tolvaj legényt letartóztatta.

— **(Négy lábú csirke.)** Hiába! Amióta nálunk járt a már időközben hirhedté vált *Barnum*, azóta mindenki »csudát« akar. Az állatvilágban meg valami sajátságos nagyképekés kezd magának tért hódítani.

A csirke amint kidugja meztelen, alig pelyhes fejét a tojásból, szinte megvetően néz a vele egy időben kikelő testvérére, mintha fitymálva mondaná:

— Nő hát semmi csuda? Se két fej, se négy láb? Szégyeld magad!

*

Ma délután a redakciónak tolpércegésel zavart csendjébe beleszólt az ajtókopogtatás zaja.

Lassan nyílt ki az ajtó, amelyen bejött egy helybeli tisztos polgár, mondván;

— Csudát hoztam!

Ránéztünk az emberre, ki egy pár barna tollu csibét szoritott a markában.

— Hiszen ez nem csoda, hanem csirke, mondottuk neki szeliden, de ő csak gögösködött, hogy csuda, még pedig négy lábú csuda.

Erre már aztán komolyabbra vettük a dolgot s közelebről néztük meg a csirkéket, melyeknek egyike (a kettőnek együttvéve hat lába volt) tényleg négy lábbal bujt ki a tojásból. A jobb lábszár csont korcs kinövésén, két teljesen kiformalódott, körmökkel ellátott lába van a csirkének, mely lábak oly rövidek azonban, hogy a földet nem érik s a szárnyával egy irányban hátrafelé nyulnak.

A kételkedők kedvéért idejegyezzük, hogy a »csudát« *Nagy* István sütő, pécsi Markár-utca 27. sz. a lakos hozta a redakcióba, ő pedig *Ambrus* Istvánné, szent-katalini (hegyháti járási) kofaasszonytól vette, ki a különben silány pár csirkét három koronáért adta el s a kinek odahaza állítólag még hasonlóan »csudás« négy lábú libája és kacsjája is van.

— **(Kevés a pénz.)** Ez az általános panasz hangzik most mindenfelől. Panaszkodnak a kereskedők, az iparosok, a korcsmárosok, szóval mindenki s a panasz oly elterjedt, hogy alig találhatni embert, ki ezt ne emlegetené. A panaszkodók közé tartozott *Hoffmann* István pellerdi kocsis legény is, ki a napokban aként óhajtott volna a pénztelenségén segíteni, hogy betört gazdája lakásába s ebből az ott levő szekrényből pénzt akart lopni. Szerencsétlenségére azonban a távollevő

gazda éppen akkor ért haza s így a tolvaj kocsis legényt letartóztatta a hatóság embereivel, kik *Hoffmann*at feljelentették a bíróságnál.

— **(Leégett istálló.)** *Kamnitz* István h. hetényi pusztai lakos tanyáján a napokban kigyulladt az istálló teteje, mely rövid idő alatt leégett. A szomszédoknak, kik segítségül siettek, sikerült a tüzet annyira helyhez kötni, hogy csupán az istálló teteje lett a tűz martaléka, míg a többi épületre nem harapóztak el a lángok.

— **(Halálosítás.)** *Dollinger* János ügyvéd, a pécsi ügyvédi kar tiszteletreméltó Nesztor, volt 48-as honvéd tegnap délelőtt életének 86 ik évében elhunyt s temetése holnap (szombaton) délután 5 órakor lesz a *Fereneciek* utcája 42-ik számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiudveért az engesztelőmisét szintén holnap délelőtti 10 órakor tartják a ferencrendiek templomában. Az elhunytat három leánya, két fia és nagyszámu rokonság gyászolja. Az elhunyt halála hírére a pécsi ügyvédi kamara helyiségére kitűzték a gyászlobogót s az ügyvédi kar testületileg vesz részt temetésén.

— **(Hűtlen férj, boszuálló feleség.)** Semmi sem okoz egy feleségnek oly nagy fájdalmat, mint ha férje hűtlenül megcsalja. Ekkor felébred a feleségben, még a legjobb feleségben is a szendergő asszony minden indulatával s vak szenvedélyével, hogy megboszulja magát. *Tanár* Sándor közönyös kezdett lenni az utóbbi időkben feleségével szemben, a mi természetesen feltűnt az asszonynak. A házastársak mindinkább tartozkodóbbak voltak egymással szemben s az asszony gyanakodni kezdett, hogy az ura más nővel folytat viszonyt. Vigyázott és lesett s gyanuja nem volt alaptalan. Tegnap este észrevétlenül követte férjét, mikor ez hazuról távozott. Egy ismerős özvegy asszonyhoz tért be férje s ekkor ő hazament s várta a hűtlen hitvestársát haza, ki úgy éjfél tájban haza is vetődött. A mint a szoba ajtót kinyitotta, felesége egy sodrófával úgy fejbe ütötte, hogy eszméletlenül rogyott a földre s ekkor az asszonyból elemi erővel tört ki a düh s minthogy férje nem tudott védekezni, hatalmasan elpáholta őt úgy, hogy most az ágyat nyomja a hűtlen férj. A boszuálló feleséget pedig feljelentették.

— **(Ellopták a pénzt.)** *Streigheim* Keresztély jelentette, hogy tegnap este eltűnt a zsebéből harminc forint. Azt hiszi, hogy úgy lopták el. Ő az egyik szigetikkülvárosi korcsmában iddogált s közben kártyázott. Mikor éjfél tájban fizetni akart, nem találta pénzt. Azt tudja, hogy a kártyán állandóan veszített, de annyi pénzt — mint mondja — nem kártyázott el. Partnereit nem ismeri, először találkozott velük s így valószínű, hogy fosztogatok körmei közé került, a kik miután elbántak vele, tovább álltak. Most keresik őket.

— **(Egy aggastyán bizalma.)** Ha az ember előrehaladott kort ér el és ha hosszabb ideig egy idült baj következtében keserves életet folytat, úgy természetes, hogy elkeseredik és ezen bajtól végre szabadulni óhajt. Az ember attól tart, hogy mivel a szegény emberi gépezet már el van használva, attól már nem várható egy régi baj leküzdése. Ez azonban igazságtalanság; mert vannak oly megújító erővel bíró gyógyszerek, melyek már olyan személyeknek adták vissza ismét egészségüket, akik magas életkoruknál és állapotuk komoly voltánál fogva gyógyíthatatlanoknak tartattak.

Ezen gyógyszerek közt, melyek csodával határos gyógyulásokat eredményeztek, első sorban a *Pink*-labdacok említendők. Akinek ezen szer birtokában van, annak nem kell kétségbe esni. Az elmondottak megerősítésére hallgassuk meg, amit nekünk egy aggastyán, *Lang*

Márton ur, azelőtt sörözős, München, Schleissheimer-strasse 23/0 mond.

70 éves lettem s hosszú idő óta heves brúchitisben szenvedtem. Kétszer kellett kórházba mennem, de az ott követett eljárás csak átmeneti könnyebbséget hozott részemre. Nagyon gyakori és súlyos köhögési és fulladási rohamaim voltak és kétségbe estem betegségemen. Midőn láttam, hogy a Pink-labdacsok egyik ismerősömnek milyen jót tettek, bizalmam lett hozzá és elhatároztam hogy beveszek belőle. Az első doboz után nagyon sok nyálka vált el, ami nekem nagy könnyebbülést szerzett, a köhögési rohamok csökkentek és a lélegzés teljesen könnyűvé vált. Gyógyulásomat teljessé teendő, még egy dobozzal beveszek. Minden szenvedőnek ajánlom az Ön labdacsait.

Levelének végén Lang ur még hozzá teszi, hogy mióta a Pink-labdacsokat használja, az ideges reszketés, mely az írásban gátolta, eltűnt, úgy, hogy a fenti bizonylatot maga írhatta.

A Pink-labdacsok hathatósak vérszegénység, sápkor, neurasthénia, gyomor- és bélbetegségek, valamint úgy a férfiak, mint a nők általános gyengeségénél.

A Pink-labdacsok kaphatók minden gyógyszerárban, valamint az ausztria-magyarországi főraktárban Török J. gyógyszerárban Bpsten Király-u. 12. sz. dobozonként 1 frt 75 krért vagy 6 doboz 9 frtért

Videki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Tőzeg-klozettek.

T.
Kraus István urnak
Pécsett.

Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a nekem szállított *tőzeg* klozettek teljes megelégedésemre beváltak és a még visszalévőket is mihamarabb átalakítottam.

Tisztelettel

Fodor Pál,

Deák-utca 1.

Művészet, irodalom.

○ Most jelent meg a könyvpiacon csinos kiállításban Honthy Istvánnak, lapunk segédszerkesztőjének „Hangok az éjszakában” című verskötete. A százhatvan oldalra terjedő tartalmas kötet megrendelhető a szerzőnél két koronáért (Mária-u. 1. sz. a »Pécsi Figyelő» szerkesztőségében.) Kapható továbbá e könyv a »Pécsi Figyelő» kiadóhivatalában (Mária-u. 1. sz. földszint) s az összes helybeli könyvkereskedésekben is.

Törvénykezés.

§ A pécsi Napló sajtópöre. A pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa a mai napra tüzte ki Klein Ödön és a Pécsi Napló sajtópörét főtárgyalásra. Simon József dr. kir. törvényszéki bíró elnöklété alatt folyt a főtárgyalás. Szavazóbírák Makara Iván, kir. törvényszéki bíró és Fodor Ernő, kir. törvényszéki albiró voltak; a jegyzőkönyvet Nagy Jenő dr. kir. törvényszéki aljegyző vezette. A főmagánvádlók képviselője Müller János dr. ügyvéd volt, a védői tisztelet Kelemen Mózes dr. ügyvéd teljesíté. Klein Ödön, a ki nyomtatvány útján elkövetett rágalmozás vétségével van vádolva, kihallgatván az általános kérdésekre nézve, a védő Kelemen Mózes dr. ügyvéd óvást emel a kir. törvényszék hatásköre ellen. Az ügy ugyanis nyomtatvány útján elkövetett rágalmozás s a négy fő magánvádló, Lenkei Lajos, Várady Ferenc, Feiller Mihály és Salgó Sándor, mint a Pécsi Napló szerkesztői, munkatársai között ketten: Várady Ferenc és Feiller Mihály közhivatali viselnek s ezért ez a sajtóügy a bünvádi perrendtartás vonatkozó szakaszai szerint az esküdtzéki bíróság elé tartozik. Azért kéri a kir. törvényszék, hogy a jelen ügyet tegye át az esküdtzékhez.

Müller János dr. ugyancsak a bünvádi perrendtartás vonatkozó szakaszaival bizonyítja a kir. törvényszék hatáskörenek jogosságát a jelen esetben.

Kelemen Mózes dr. ismételt felszólalása s Müller János dr. ismételt válasza a kir. törvényszék hosszas tanácskozás után kihirdette, hogy a jelen sajtóügyet az összes iratokkal együtt átteszi az esküdt bíróság hatáskörébe. Ezen határozat ellenében Müller János dr. felebbezést jelentett be.

tek piros ajkai, lázas dobogással vert a szive, pihegett a keble s ő még csak egy csókot sem nyomott bársonyos nyakára, vagy puha, gömbölyű karjának illatos, meleg, fehér bőrére.

És megdicsérte volna magát ezért, ha azt nem látta volna ebből, hogy valami történt vele. Valami, de még maga sem tudja határozottan, hogy mi. Csak úgy érzi, hogy üres a keble, sivár a szive s nem tudja többé felmelegíteni asszonyok hideg szépsége, hanem vár valamire, amit még sohasem érzett.

Valamire, a mi ne csak vágygyal, hanem megelégedéssel is eltöltse a szivét. A mi valami olyan legyen, hogy élte célját, szive kincsét, lelke bálványát képezze. S amit, ha egyszer megismert, ne kívánjon helyette semmi mást ismerni, csak az legyen a szive vágya örökké.

És a mikor majd nem fog magán csodálkozni, ha megesik vele az, a mi most. A mikor természetesnek fogja ezt találni s nem érzi magát oktalannak, hogy elszalasztott egy kedvező alkalmat és nem vett csókot egy szép asszony ajkáról azért, mert ott tartotta őt karjaiban.

Ezen gondolkozott azután sokáig, még akkor is, mikor messze járt a Sziv-dáma lakásától.

Iren pedig, mikor Csertő kilépett az előszoba ajtaján, ledobta magát egy székre és dult arccal nézett a Csertő mögött bezárult ajtóra. És nem tudott egyebet szólni:

— A gyáva! Az esztelen!

És ült ott sokáig egy helyben, mozdulatlanul s mindenáron rendbe akarta szedni gondolatait.

— Tudom Maga igen udvarias ember. Hát még egyszer mondom, az ok: Klára ügye.

S szemével áthatóan nézve Csertő Boldizsár arcába, folytatta:

— Azt hiszem, maga is észrevette, hogy Klára iránt oly módon érdeklődik Bodola, a mi már tulmegy a jóbarátságon. Kláráról ugyanez mondható. S most már csak az a kérdés, hogy mit csináljunk ezzel a két szerelmessel?

— Hiszen azt ők maguk sokkal jobban tudhatják, asszonyom.

— Jó, jó. De hiszen még egyik sem árulta el a másiknak szerelmét. S ha meg is tették volna, a boldogság kapujától ezzel még messze állnak.

S mivel Csertőről látszott, hogy nem akar erre válaszolni, Iren folytatta:

— Nézze, gondoljon magára. Esetleg hátha magával is megtörténhetnék ilyen eset. Mert jegyezze meg, hogy a szerelem terén is áll az a közmondás, hogy mindnyájunkat érhet baleset.

S a Sziv-dáma igyekezett mosolyogni, pedig a lelke reszketett, a szive hevesen dobogott, az arca lázban égett s pihegő kebléből minden pillanatban előtörni készült forró ajkain keresztül egy nehéz sóhajtás. És folytatta:

— Ha esetleg maga szeretne meg valakit igazán. Ha életét adná érte, vérét áldozná egyetlen csókjáért... De mit is beszélek? Hiszen magának a szerelem terén elvei vannak, melyeken túl nem ad. Hát mondjuk, ha magát szeretné meg valaki úgy, hogy lenne szolgálója,

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. május 6-án.

2398. Dürr József és társai ellen lopás miatt.

3162. Dürr József és társai ellen lopás miatt.

1901. május 8-án.

1385. Mindszenty Aurél ellen zugirászati kihágás miatt.

1469. Agulár Antal ellen közegészség elleni kihágás miatt.

1562. Ujvári Jenő ellen sikkasztás miatt.

1760. ifj. Pap János, Fóris Mária és Fóris János ellen súlyos testi sértés, Suba Sándor ellen pedig könnyű testi sértés miatt.

1810. Szalter Márton és Müller Konrád ellen súlyos testi-sértés miatt.

1917. Dorner A. ellen rágalmazás miatt.

2882. Szabó Sándor (felső) ellen csalás miatt.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel.

1901. május 3. délután 2 órakor:

Barometer (redukált) = 760.1 m. sülyedő.

Hőmérsék = 15.9 °C.

maximuma: 15.1 °C. } tegnap.

minimuma: 8.8 °C. }

Párányomás: 7.3 mm.

Relatív nedvesség: 55. %

Felhőzet: 5° Cum. W.

Szélirány s erő: W. 4

Csapadék 24 órai: 0. — Harmatp. 4.1 °C.

Változó felhőzet jelent. csapad. nélkül.

Dr. Csizser.

Tanügy.

(Képesítő és osztályvizsgák a férfi és női tanítóképzésben. A pécsi tanítóképző-intézetben az 1900—1901-iki osztály- és képesítő-vizsgálatok sorrendje a következő: május hó 20-án délelőtt 8 órakor kezdődnek a vizsgálatok s tartanak e hó 24. és 28. napjain. 29-én délután 3 órakor van a IV. oszt. magántanulók jelentkezése, 30-án a IV. oszt. magántanulók írásbelije, 31-én délután 6—7 óráig a IV. oszt. nyilvános és magántanulók tornavizsgálata, június hó 1-én a IV. osztályu magántanulók szóbeli vizsgálata. — Június hó 5-én kezdődik a képesítő írásbeli vizsgálata, mely 8-áig tart. Június 10-én reggeli 8 órakor kezdődik az I., II., III. osztályok vizsgálata, ugyanezen a napon kezdődik az I., II., III. o. írásbeli vizsgálata, 11-én délután az I., II., III. osztályu magántanulók szóbeli vizsgálata, mely 12-én, 13-án tart, közte folynak az I., II. és III. osztály nyilvános tanulóinak vizsgálatai, melyek június 17-éig tartanak. — A női tanítóképzésben május hó 21-én reggeli nyolc órakor kezdődnek a vizsgák s ugyanoly sorrendben folynak le, mint a férfi tanítóképzésben. — Mindkét képzésben június hó 30-án „Te-Deum“-mal fejezik be az iskolaévet.

(A „Wodianer“ féle alapítvány. Mint értesülünk a „Magyar Tudományos Akadémia“ az 1901. évre a báró Wodianer-féle alapítvány 1000—1000 koronás jutalmódját: Vass Mátyás szegedi és Göbel János székes-fehérvári tanítóknak adta ki a tanügy terén szerzett érdemeik elismeréséül.

(A szőlő- és borgazdasági tanfolyam hallgatóul jelentkezett tanítók közül, a banyamegyei tanfelügyelőség területéről: Krähn János bar.-baáni, Varga Lajos velini, Reisz András nyomjai, Gass József vémei, Hor-

váth György udvardi és Bénits Mátyás bar.-vári tanítók vétettek fel.

(Előlépett tanítók. Brandt Ede mohácsi polgári iskolai igazgató és Messey Lajos ugyanottani tanító 200—200 korona fizetés-felemelést nyertek.

Közgazdaság.

□ Reexpeditionális kedvezmény a kaposvári tárházak részére. Az Országos raktárházak részvénytársaság által Kaposvár állomáson létesített és nevezett állomással vágányösztetésben levő nyilvános áruraktárakba vasuton érkező és onnan vasuton továbbítandó gabona-, hüvelyes-, olajmag-, olajpogácsa-liszt s örlemény küldeményekre nézve teljes kecsirakományokban való szállítás esetén, a Magyarország s Ausztria tárházaiába betárolt és azokból reexpediált áruk kezelésére s elszámolására 1899. évi január hó 1-től érvényes határozmányok fenn-tartása mellett, a magy. kir. államvasutak helyi forgalmában, valamint a magyar s magyar-adiari vasuti köteléki forgalomban 1901 május 15-től kezdve a reexpediáció kedvezménye, vagyis az eredeti feladási állomástól végleges rendeltetési állomásig a továbbítás idején fennálló közvetlen díjtétel alkalmazása engedélyeztetik. Ezen kedvezmény oly viszonylatokban nyer alkalmazást, melyeknek forgalma a fennálló irányítási szabályok értelmében részben, vagy egészben Kaposvár állomáson át vezetetik, de csak akkor, ha az illető küldemények a nevezett tárházi vállalatra címezettek és azok által a betárolás napjától számítandó 12 hónapon belül továbbítás céljából újból feladatnak. Meg van engedve a fuvarleveleken azon céget is megnevezni, mely a küldemények tulajdonosa, illetve közvetítője gyanánt szerepel. A reexpe-

örökös rabja, csak adjon neki vizsontszerelmet. Mit tenne, ha ezt a nagy szerelmet értésére adna?

Csertő Boldizsár, mióta megismerkedett a Sziv-dámával, gyakran eszébe volt ez a karcsu, magas asszony, a kinek a puha karjai ölelésére, forró csókjai tüze nem egyszer vágyott. S most ime, itt látta maga előtt, mint a hűséges, igaz szerelem szószólóját.

S ez gondolatokra készítette, de bármikép is gondolkodott, nem tudott mást találni megoldásul, mint azt az érdeklődést, melylyel barátnője, az aranysárgahaju asszony iránt viseltetett. S most mar határozott választ is adott.

— Ha ilyen igaz szerelmet lát Bodola Beitekyné részéről és ő is hasonlóan szereti, akkor tudni fogja a kötelességét.

Jó, hogy Flóri, a zöldhasu, pirosbóbitás papagály, a ki nagy ur volt, valami miatt oly rikoitozást csapott kalitjában, hogy szinte kellemetlen volt. Legalább a Sziv-dáma felugorhatott s kimehetett hozzá az előszobába, hogy megdorgálja s így Csertő nem látta meg a kedvetlenséget, mely kiült az arcára a fentebbi határozott és mégis kitérő válasz miatt.

Irén boszusan csapott rá kezével odakünn az előszobában Flóri kalitjára. Az pedig rikoitozott tovább, de rikoitozását egyszerre éles sikoly multa felül, mely a Sziv-dáma ajkairól szállt el.

— Ah, az átkozott madár! Te hálátlan, te vérszomjas, te!

Csertő kisietett a sikolytásra s ott állt előtte a Sziv-dáma, puha, gömbölyű, márványfehér karján meg-

szakitott ruhával s a fehér bőrön kiszivárgott piros, meleg vére.

— Óh jaj, megütötte az éles csőrével ez a haragos Flóri.

Csertő önkéntelenül ugrott oda az asszonyhoz, a kinek megingott karcsu, magas teste s aláhanyatlott aléltan a férfi karjaiba.

S ott pihegett egy pillanatig, kívánatos, édes teherként s a hogy aláhanyatlott a feje, forró tüze ajkainak, lázas dobogása szívének összevegyült Csertő leheletével, szívének dobogásával.

A másik pillanatban már felegyenesedett karcsu, magas alakja s arcan valami fehér ijesztő daccal lépett vissza Csertőtől s egy csipkészlű zsebkendővel igyekezett puha, kerek karját, a piros vértől befutott fehér bőrt annak szémei elől elrejteni.

— Rosszul van talán, asszonyom. — Kérdezte tőle Csertő.

— Nem, csak egy pillanatnyi felindulás volt. Hanem kérem, legyen szives majd Ninát beküldeni. Valamit tesz-vesz kint a folyosón.

S ezzel bucsuzóra nyújtotta kezét.

Csertő természetesen találta azt, hogy neki most távoznia kell. S kezet csókolván Irénnek, ment s kint a folyosón erősen ráparancsolt Ninára, hogy siessen be asszonya segítségére.

Csak mikor kint volt az utcán, akkor jutott eszébe valami.

Az, hogy ime először történt meg vele, hogy karjaiban feküdt egy szép asszony, kinek forró tüzet lehel-

dicio kedvezményéből ki vannak zárva oly küldemények, melyek utirány előírást tartalmazó fuvarlevelekkel adatnak fel. A reexpedició kedvezménye rendszerint a küldeményeknek a nevezett aruraktárakból való továbbítása alkalmával rovatolás útján alkalmaztatik és pedig Kaposvár állomás által a küldemények beérkezése alkalmával kiállított rovatlap-kivonatok alapján, melyeknek az illető tárházak kezelősége részéről azon írásbeli megkereséssel kell ellátva lenniök, hogy a küldemények közvetlen díjtételeken kívül reexpedicionális illeték gyanánt 100 kg.-kint 3 fillér számittatik. A küldemények betárolására a szállítási díjak kiegyenlítésére, valamint az itt fel nem említett egyéb módzatokra nézve az előidezett tárházi határozmányokban foglaltak mérvadók.

□ **Az olcsó iparsó.** A hivatalos lap tegnapi száma közli a pénzügyminiszternek azt a rendeletét, mely az iparsó-adminisztráció terén létesített reformot az egész országban életbelépteti. E szerint a pénzügyminiszter a magyar kereskedelmi részvénytársaságra, mint a m. k. jövedék vezérügynökségére bizta az egész iparsó-adminisztrációt olyképen, hogy az iparosoknak ezentul nem kell sem a pénzügyigazgatóságoknál, sem a minisztériumnál kérvényezniök, hanem igényüket a nevezett részvénytársaságnál Budapesten szóval vagy írásban bejelentik, mire aztán a m. keresk. részvénytársaság az egész ügyet a legrövidebb idő alatt ellátja, a kauciókat leteszi és az iparsót minden közvetítés mellőzésével az iparosoknak el is szállítja. A körrendelet egyszersmind megállapítja a teljesen elkészített iparsó árát olyképen, hogy például három százalékos denaturálás esetén a bányahelyeken metermázsként 3 korona 37 fillérbe, száz métermázsa megrendelése esetén pedig csak 3 koronába kerül, tehát alig hétédrésze a konyhasó árának; a ki pedig iparához tisztátlan iparsót használhat (például bőrkereskedők), az még ennél is olcsóbb árat élvezhet, megjegyeztetvén, hogy a részvénytársaságnak az árakhoz semminemű mellékköltséget számítani nincs joga, tehát az iparos csupán még az esedékes fuvardíjat fizeti.

TÁVIRATOK.

— **A román trónörökös-pár Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román trónörökös nejevel és fiával délelőtt tizenegy órakor Trieszt felől jövet Budapestre érkezett. A keleti pályaudvaron *Festetic* Taszilóné grófnő fogadta két leánya kíséretében a vendégeket, kik a grófi családdal végig kocsiztak a városban s délután folytatták utjokat Bukarest felé.

— **Idegen venaégek a Nemzeti Szalonban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Budapesten időző idegen arisztokraták gróf *Zichy* Jenő kalauzolása mellett ma délelőtt megtekintették a Nemzeti Szalon képkiallítását. Köztük *Wreda* Miklós több képet vásárolt.

— **A Pikler ügy vége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kétnapi szünet után *Pikler* jogtanár ma ismét előadást tartott a budapesti tudományegyetemen. A tanterem ajtaján hirdetemény volt kiragasztva, melyben *Pikler* felhívta hallgatóit, hogy minden személye mellett való tüntetéstől tartózkodjanak. A terem ajtajánál az előadás kezdete előtt helyet foglalt *Mariska* Vilmos, jogkari dékán, atnézte az összes hallgatók leckeönyveit s így idegen hallgató nem juthatott a terembe s *Pikler* a legnagyobb csöndben megtarthatta előadását.

— **A Reichsrath ülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reichsrath mai ülésén *Schneider* képviselő indítványt nyújtott be a kikeresztelkedett, vagy nemesi rangra emelt zsidók névváltoztatása tárgyában. Az interpelláció felolvasásakor „*Abcug Lueger!*”, „*Mars Lueger!*” kiáltások hallatszottak, mire mások visszakiáltották: „*Le a zsidókkal!* Pfuj!” Az ülés természetesen szokás szerint viharos volt tehát.

— **Pestis Konstantinápolyban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyban hivatalosan konstátáltak egy pestis esetet s ezért a román kormány ma a Bosporusból jövő utasokra és árukra tiznap vesztegzárt rendelt el.

— **Pusztító jégeső.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Háromszék-megye *Feltorja* és *Karatna* községeiben borsónagyságu jégeső esett, mely tönkresilányította az összes gyümölcsfákat.

Szerkesztői üzenetek.

Uradalmi igazgatóság, Dárda. A vizsabayozási társulatokról szól az 1871. évi XXIX. törvénycikk, melyet módosított és kiegészített az 1879. évi XXXIV. törvénycikk. A töltésvédelemről intézkedik a gátrendőrségről szóló 1871. évi XL. törvénycikk. Ezek a törvényok megszerezhetők bármely könyvkereskedés útján. Hogy „*Árviz*, illetőleg töltésvédelem” című külön könyv létezik-e, nem tudjuk, de a fentidezett törvények felvilágosítást nyújtanak mindenről, mi e kérdés körül fölmerülhet.

A pálinka. Erről a témáról április 11 iki számunkban már vezércikkben irtunk, még pedig ugyanabban a szellemben, mint a hogyan a kérdést a most beküldött cikk tárgyalja. Igaz, hogy üdvös dolog napirenden tartani az alkoholizmus terjedése elleni támadásokat, de mivel a beküldött cikk ujat ebben a tekintetben nem mond, ennek közlése ezuttal csak az alig egy hónap előtt közölt cikkünk ismétlésének látszanék s azért tisztelettel félretettük.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Lánc-utca 11. számú

h á z,

mely áll 7 lakás és nagy pincéből, gyümölcsös kerttel együtt jutányos árért eladó.

Egy szakképzett gépész, a ki 4 évig volt egy helyen alkalmazva, hasonló állást keres nagyobb gőzmalomnál vagy uradalomnál. — Bővebb értesítést ad **I. P.** Pécs, Lánc-u. 11. sz. a.

Tavas-z-utca 19. számú

HÁZ,

eladó, mely áll 6 szoba, 3 konyha, 2 óléskamra és nagy kertből. Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Bátori-u. 10. számú HÁZ

eladó, esetleg elcserélendő. Bővebb értesítést ad ugyanott a háztulajdonos.

Attila-u. 5. számú

h á z

mely áll 3 lakás és egy nagy pince-helyiségből jutányos árért eladó.

Ertekezni ugyanott a tulajdonosnál.

Alsó-Balokányi-utca 4. számú

h á z,

mely uri lakásnak igen alkalmas, gyümölcsös kerttel együtt, jutányos árért eladó.

REINISCH ANTAL férfi-szabó

Lyceum-utca 17. sz.

Elvállal férfi-ruhák készítését a legújabb facon sze int, ugyszintén ja vitásokat is elfogad a legjutányosabb ár mellett.

Özv. Kovátsits Antalné

sziogyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sétatokokban.

Rambuszek Jakab

szalma- és nádszék-készítő PÉCS, Kossuth Lajos-utca 16. Elvállal ugyane szakmába vágó javításokat is jutányos árért.

Kugler Lipót, kárpitos

Kaszárnya-utca 27. Elvállal mindenféle szakmájába vágó új munkát és javításokat.

Dömel Nándor szoba- templom, cég, diszfestő és mázó.

József-utca 5. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árért!

Hirdetések.

Mindenki

meggyőződést

szerezhet, hogy

Klein Sándornál

Pécs, Széchenyi-tér 7.

van a legolcsóbb, legjobb

férfi és gyermek-

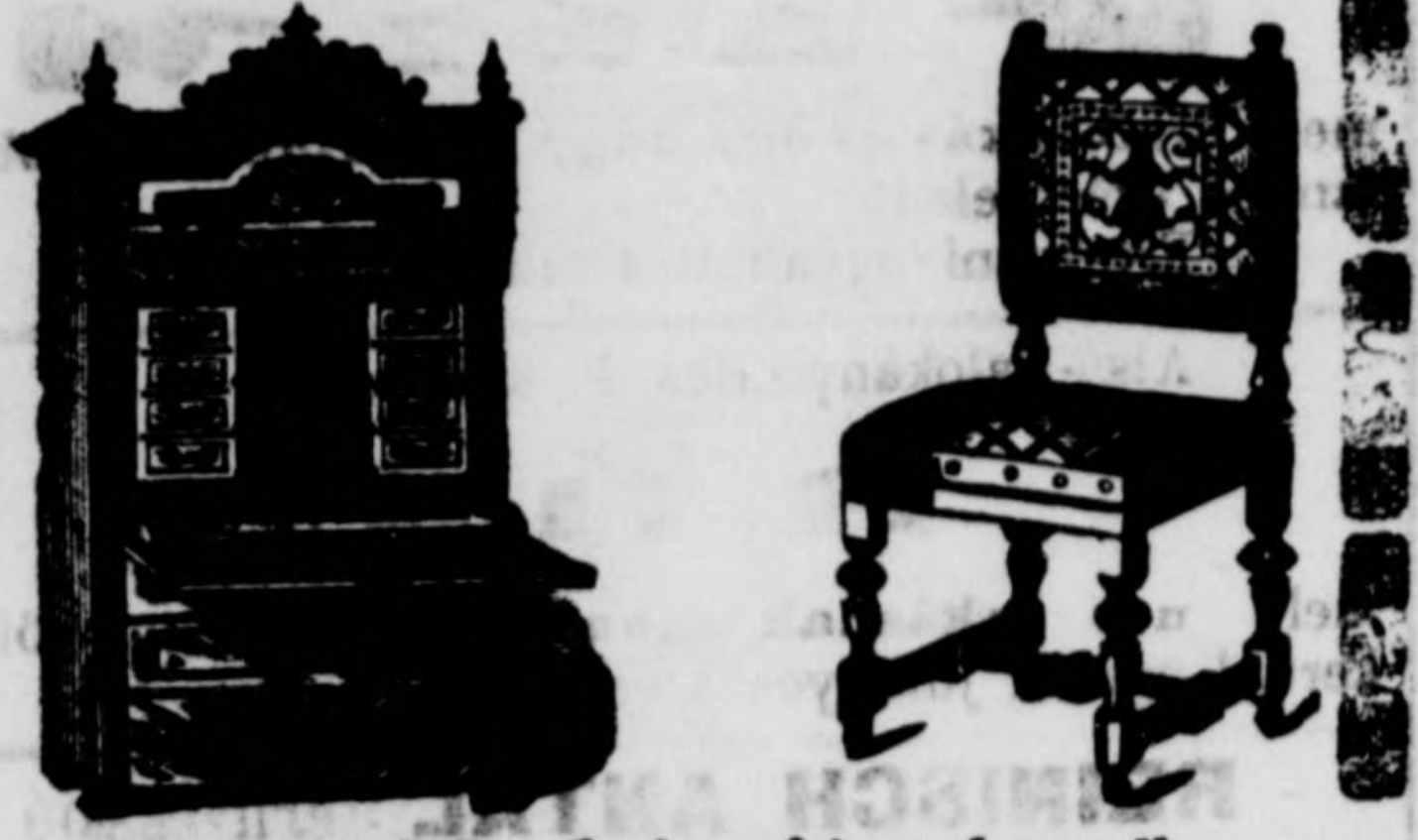
RUHA

beszerzési forrás.

Rendkívüli **olcsó árak mellett** minden ruhadarab kitünő minőségű szövetből, tartósan és izlésesen van elkészítve.

Midőn még t. vevőim figyelmét azon kedvezményre is felhívom, hogy javítások és ruhák vasalását díjazás nélkül elvállalom, vagyok kitünő tisztelettel

Klein Sándor.

Legjobb készítményű

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárban

Pécsett, Apáczka-utca 2. sz. a.

(a Takarékpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

Uj találmány!

A szegedi VIDERKER MÁRTON-fele szabadalmazott támlába rejthető

fedeles

kocsi-ülések

melyeknek Baranya- és Somogy-vármegyék területén kizárólag **egyedüli elárultója** vagyok és a mely ülések nap, szél és a legnagyobb viharok ellenállva, Phaethon kocsikra, valamint gazdasági és igás kocsikra is alkalmazhatók

☞ nálam kaphatók. ☞

Ajánlom továbbá a kor igényeinek megfelelően berendezett **kész kocsi raktárat, kocsifényező és nyerges-műhelyemet**, hol minden e szakmába vágó munka gyorsan és olcsón készül.

Hibátlan és kifogástalan munkáimra különös figyelmet és gondot fordítok, miért is kérem a t. megrendelőket, hogy teljes bizalommal hozzám fordulni sziveskedjenek.

Brenda József

kocsigyártó,

Király-utca 30. és Percel-utca 27.

Scholz Antal és Fia

(Sörház-utcai) sör csarnokában mától kezdve kitűnő minőségű

Bak-sör

csapoltatik,

Pontos kiszolgálás.

Kitűnő konyha.

Tisztelettel

Jakab Imre,

vendéglős.

Most jelent meg
a francia eredeti kiadással egyidejűleg!

ÖT ÉV ÉLETEMBŐL.

Irta:

Dreyfus Alfréd.

A 318 lapra terjedő vaskos kötetben Dreyfus Alfréd saját maga írta meg öt évig tartó szenvedéseit. Ez emlékiratban megvan Dreyfus Alfréd elítélésének, lefokozásának, hazatérésének története, ördög-szigeti rabságának **Naplója**, feleségével folytatott levelezése, stb., **nyolcz eredeti rajzzal és kézírással.**

☞ Ára 3 korona 50 fillér. ☞

Kapható az Orsz. Közp. Közsegi Nyomda R.-T. nál
Budapestben, VI., Váci-körút 61. sz.
és minden könyvkereskedésben.

Eladó ház és házhely.

Schlauch Imre építész tulajdonát képező **Árpád-utca 26^{2/3} szám** alatt lévő

háza (nyaraló)

a mellette levő házhelylyel együtt előnyös ár és feltételek alatt

szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítás az eladónál
Indóház-utca 28. sz. nyerhető.

Üzlet-megnyitás.

Az „Angol-Divat”-hoz címzett férfi és gyermek ruha-áruház
Pécsett, Király-utca és városház épület sarkán.

Ajánl: tavaszi és nyári ujdonságokat.

Egy nyári öltöny minden színben 22—50 koronáig ;

Egy tenis öltöny (csikos) minden színben 24—32 " ;

Egy Ferenc József öltöny finom kivitelben 45 — " ;

Raglan kabát, szürke himalaya 32 — " ;

Mosó és szövet gyermek kosztümök minden árban, a legszebb kivitelben kaphatók.

Kérem a n. é. közönség szives pártfogását

Tisztelettel

Kovács Bernát.

UJ SÖRGYÁR

Vasárnap, kedvező idő esetén

és minden következő

vasárnap délután

az **Uj sörgyári**

ABBAZIA sör csarnok helyiségében

A CS. ÉS KIR. 52. GYALOGEZRED teljes zenekara

HANGVERSENYT

tart.

Belépti-díj szabad.

UJ SÖRGYÁR